# NOORD-BRABANDER.

*Dicere verum*
*Quid vetat?* HORATIUS.

**NOMMER 64** **'S BOSCH.** **ZATURDAG, 28 MEI 1831.**

'S HERTOGENBOSCH, 27 *Mei.*

De gouverneur der provincie Noord-Braband, in aanmerking nemende, dat de redenen en beweegoorzaken, die tot het nemen van deszelfs besluiten van 7 october 1830, A. n°. 20 (*Provinciaal-Blad, n°.* 127), en van den 15 februarij 1831, A. n°. 48 (*Provinciaal-Blad, n°.* 32), aanleiding gegeven hebben, bij voortduring bestaan.

Heeft goedgevonden en verstaan, voorloopig te bepalen, dat de jaarmarkten en kermissen, welke van nu af aan *tot en met den laatsten augustus aanstaande* zullen invallen, in de steden en gemeenten dezer provincie niet zullen gehouden worden, met dien verstande nogtans, dat, wanneer de plaatselijke besturen zouden vermeenen, dat het algemeen belang het houden van eene of andere *jaarmarkt* (geene kermissen) mogt vorderen, het alsdan aan hen wordt vrijgelaten, om zich *tijdig* aan den gouverneur te adresseren, ten einde, bij uitzondering, tot het houden van zoodanige *jaarmarkt* te worden geautoriseerd; wordende heeren burgemeester en wethouderen der steden en burgemeesters en assessoren ten platten lande, alsmede de directeuren en kommissarissen speciaal van policie in deze provincie aangeschreven, om voor de nakoming dezes te zorgen.

Gelast voorts, dat dit besluit, door middel van het *Provinciaal Blad*, ter kennisse van de voorschrevene autoriteiten en ambtenaren zal worden gebragt, tot hunne informatie en narigt, en dat hetzelve wijders, ter bekoming van meerdere publiciteit, zal worden geplaats in de binnen deze provincie uitgegeven wordende dagbladen.

*'s Hertogenbosch, den* 20 *mei* 1831.

De gouverneur voornoemd,
A. J. L. VAN DEN BOGAERDE.

---

De gedeputeerde staten der provincie Noord-Braband, in aanmerking nemende, dat op den 19 dezer maand in het gehucht Schaijk, gemeente Oss, brand is ontstaan, ten gevolge waarvan 23 huizen in de assche zijn gelegd, en bij welk ongeluk tevens 3 kinderen het leven hebben verloren, en er eenig vee, granen en al het roerend goed der bewoners door de vlammen vernield zijn.

Overwegende, dat de ingezetenen, welken die ramp heeft getroffen, daardoor diep ongelukkig, en 18 huisgezinnen onder dezelven geheel en al geruïneerd zijn geworden, en dat het dus noodzakelijk is, dat er maatregelen worden genomen, om dat ongeluk eenigermate te leenigen, en de afgebrande woningen weder te kunnen doen opbouwen.

Gezien het koninklijk besluit van den 22 september 1823, n°. 107 (*Saatsblad n°.* 41), en rekenende op de weldadige geneigdheid der ingezetenen van deze provincie, om, zoo veel in hun vermogen is, tot leeniging der rampen hunner ongelukkige landgenooten bij te dragen.

BESLUITEN:

Art. 1. De stedelijke en plaatselijke besturen worden aangeschreven, om, in den loop der eerstkomende veertien dagen, na hunne ingezetenen alvorens, bij publicatie, op eene gepaste wijze, tot het weder betoonen van liefdadigheid in dezen opgewekt te hebben, ten behoeve der slagtoffers van gemelden ramp, aan de huizen hunner ingezetenen eene kollekte te doen, en, na afloop derzelve, het provenu daarvan aan de commissie tot uitdeeling, zamengesteld zoo als hierna in art. 2 wordt vermeld, over te maken; zullende de stedelijke en plaatselijke besturen, om die kollekte, zoo veel mogelijk, te bevorderen, op ontvangst dezes, de geestelijkheid der onderscheidene godsdienstige gezindheden in hunne gemeenten behooren uittenoodigen, om op den zondag, voor het doen dier kollekte, onder de godsdienstoefening, hunne geloofsgenooten almede tot deelneming aan dezelve aan te sporen.

Art. 2. Het plaatselijk bestuur van Oss wordt uitgenoodigd, om onverwijld over te gaan tot het benoemen eener commissie, zamengesteld uit een lid van den gemeenteraad, den pastoor der R. C. gemeente en den predikant der hervormde gemeente, benevens een lid van het algemeen armbestuur, met den burgemeester aan het hoofd; alsmede om die commissie te belasten met den ontvangst der gelden, die van de in deze provincie te doene kollekte zullen provenieëren, gelijk ook van zoodanige andere gelden, als van elders voor de slagtoffers van dien ramp mogten inkomen.

Art. 3. Die commissie zal die gelden kunnen gebruiken tot ondersteuning van de werkelijke behoeftigen, zoo om daaruit voor dezelve levensmiddelen, als werktuigen en benoodigde meubelen aan te schaffen; verlangende deze vergadering evenwel, dat zij daarin met zoo veel bezuiniging te werk gaat, als mogelijk is, ten einde de gelden, welke tot zoodanige dadelijke ondersteuning niet noodzakelijk mogten vereischt worden, te kunnen gebruiken en aanwenden tot het weder opbouwen der door den brand vernielde woningen, voor zoo verre deze niet voor brandschade gewaarborgd waren, en de eigenaars dier woningen daarop aanspraak zouden kunnen of willen maken.

Art. 4. Van alle de bij die commissie te ontvangene gelden en van de door haar te doene uitdeelingen, zal zij, na afloop harer verrigtingen, eene gedetailleerde rekening en verantwoording aan deze vergadering behooren in te zenden, welke, na opgenomen en goedgekeurd te zijn, aan haar, met dankzegging voor hare bemoeijenissen, zal worden teruggezonden; zullende daarvan ter bekwamer tijd, ook mededeeling aan het publiek gedaan, worden, door middel van de in deze provincie uitgegeven wordende nieuwspapieren.

Art. 5. Dit besluit zal in het *Provinciaal Blad* geplaatst en alzoo aan de stedelijke en plaatselijke besturen toegezonden worden; zullende hetzelve tevens worden geinsereerd in het *Provinciaal Dagblad* van Noord-Braband, en in de beide verder in dit gewest uitkomende nieuwspapieren.

*'s Hertogenbosch, den* 24 *Mei* 1831.

De gedeputeerde staten voornoemd,
A. J. L VAN DEN BOGAERDE,
*Ter ordonnantie van dezelve,*
F. X. VERHEYEN.

---

## Polen.

WARSCHAU, 8 *Mei.*

De generaal *Dwernecki* heeft het volgend verslag aan het nationaal gouvernement, ingezonden:

« Overeenkomstig de mij gegevene instructien, ben ik, na te Krijton over de Bug te zijn gegaan, in Wolhijnie binnengetrokken. Op den dag van mijne binnenkomst heb ik te Poreck een regement dragonders van het corps van den generaal *Rudiger* in verwarring gebragt. De inwoners van Wolhijnie mij verzekerd en de tijdingen, welke ik uit Warschau ontving, de verzekeringen bevestigd hebbende, dat er in Wolhijnie en Podolie slechts een enkel russisch corps, eenige duizend man sterk, bestond, vervolgde ik den generaal *Rudiger*, die, na de Stijr te zijn overgetrokken, alle bruggen, welke hij op onderscheidene punten gevonden had, liet verbranden, en de stellingen, welke zich, tusschen Krasne en Beresteczko, langs de rivier uitstrekken, bezettede. Te Borembla aangekomen zijnde, liet ik, na verloop van eenige uren, eene brug vervaardigen en mijne voorhoede van den overkant van den Stijr overgaan; maar eenige bataillons infanterie en onderscheidene stukken geschut noodzaakten haar tot den aftogt. Het geheele corps van den generaal *Rudiger* volgde ons en trok over de rivier; ik heb niet geaarzeld hetzelve te Borembla slag te leveren, waarin het veel volk verloor; wij maakten 100 krijgsgevangenen en namen 8 stukken geschut. In deze ontmoeting had de vijand een leger van 10,000 man, en niettegenstaande deze meerderheid van magt, gelukte het hem echter niet mij tegen te houden. Ik rukte bij aanhoudendheid voorwaarts en kwam tot Beresteczko, waar ik door eene ondiepte de Stijr overtrok en slechts eenige honderden kozakken vond; want de generaal *Rudiger* bragt al zijne magt te Borembla bijeen. Daar ik vreesde eenen mijner vleugels in gevaar te brengen, trok ik langs de oostenrijksche grenzen voort: ik trok, zonder eenige tegenkanting, door Radziwilow en Poczajow, en sloeg den weg naar Krzemieniec in; maar de generaal *Rudiger*, door de bekendheid met het land geholpen, nam eenen korteren weg, en voor dat ik te Krzemieniec was aangekomen, had hij eene zoo sterke stelling bezet, dat het mij onmogelijk was hem aan te vallen. Ik begaf mij dus naar Kolodno, waar ik door eenige regementen russische cavallerie gevolgd werd.

« De soldaten, welke door de patrouilles krijgsgevangen gemaakt werden, onderrigtten mij ten gelijken tijde van de directie, welke de vijand genomen had. Ik vernam van hen, dat de generaal *Rudiger* naar Wijazogrodek was getrokken, met oogmerk om de hoogten te bezetten, welke, tusschen Lutinick, een dorp van Wolhijnie, en Grinice, een dorp van Gallicien, eene zeer voordeelige militaire stelling opleveren. Ik besloot toen om den geheelen nacht door te trekken, en het gelukte mij die hoogten te overmeesteren voor de aankomst der colonnen van den generaal *Rudiger*, die weldra met een aanmerkelijk versterkt

corps verscheen, hetwelk zamengesteld was uit 72 escadrons cavallerie, 18 bataillons infanterie en zamen ondersteund door 40 vuurmonden.

»Eene zoo veel sterkere magt onthutste mij niet, want ik was tegen de oostenrijksche grenzen en bezettede eene zoo ontoegankelijke stelling, dat de vijand mij noch van voren, noch van mijne regterzijde zou hebben kunnen aanranden. Twee dagen achtereen deed de generaal *Rudiger* niet anders, als dan op mijnen linkeren, dan op mijnen regteren kant te manoeuvreren. Hij wilde mij daardoor verschalken en noodzaken eene zoo voordeelige stelling te verlaten. Maar ziende, dat al zijne pogingen vruchteloos waren, zond hij, in den nacht van den 26, een detachement cavallerie, sterk 2000 man, naar Gallicien, om mijnen regter vleugel te keeren. Dit detachement verjoeg, na het oostenrijksch grondgebied te hebben geschonden, de oostenrijksche militie, welke de grenzen bewaakte en beroofde dezelve van hare wapenen; den 27 rukte het geheele russische corps op mijnen linkeren vleugel aan, terwijl er eene vrij aanzienlijke magt aan mijnen regteren vleugel verscheen, op dezelfde plaats, waar de vijand zijnen intogt in Gallicien tot stand bragt. Ik kon toen gemakkelijk zien, dat ik van alle kanten kon omsingeld worden en dat de oostenrijksche grenzen mij niet meer tot steun konden strekken. Daar ik mij voorts met de achtmalen sterkere magt niet meer konde meten, zonder mij aan eene volslagene nederlaag bloot te stellen, zag ik mij verpligt om de wijk te nemen naar Gallicien, na vooraf den kommandant der oostenrijksche troepen van mijn besluit te hebben onderrigt.

»De grenzen konden de soldaten van den generaal *Rudiger* niet tegenhouden; zijne colonnen volgden mij op het oostenrijksch grondgebied; en, ofschoon mijne achterhoede, overeenkomstig het bevel, dat ik aan dezelve gegeven had, niet meer had geschoten, hielden echter de Russen niet op ons aan te vallen en zij ontnamen mij twintig soldaten en kwetsten er vele. De oostenrijksche huzaren en infanterie kwamen op hunne aannadering te voorschijn en hielden hen tegen. Zij behielden intusschen, gedurende eenige uren, hunne stelling bij het dorp Lesiecznik, op geenen afstand van eene mijl van de russische grenzen. Ik hield te Chlebanowka, op dezelfde plaats, welke de kolonel van de huzaren *Fak*, mij heeft aangewezen, halt; ik zond oogenblikkelijk eenen brief aan den prins *van Lokowitz*, waarin ik hem verzocht, mij de vrijheid niet te weigeren, van weder op de grenzen van het koningrijk Polen te komen, door mij eenen vrijen doortogt door Gallicien toe te staan; ik heb tevens mijnen aide-de-camp naar Weenen gezonden, om in deze omstandigheid de bescherming van den ambassadeur van Frankrijk te vragen. Het nationaal gouvernement zal zich gewaardigen, alle maatregelen te nemen, welke geschikt zijn, om mijn corps d'armée, hetwelk reeds, zoo veel mogelijk, het land gediend heeft en hetzelve nog van nut zou kunnen zijn, te behouden.

»De kolonel *Fak* en de oostenrijksche officieren veronderstellen, dat men ons aan de Russen zal overleveren, hetwelk in geen geval zal gebeuren, want het nationaal gouvernement kan verzekerd zijn, dat ik aan de militaire eer zal getrouw blijven, en dat ik nooit de wapenen zal nederleggen, al moest ik met al de mijnen omkomen. Ik hoop intusschen, dat ik tot dat uiterste niet zal gebragt worden, overtuigd zijnde, dat, zoodra de tijding van mijne retraite, ter kennis van het nationaal gouvernement zal gekomen zijn, hetzelve ten mijnen gunste zal tusschenbeide komen; deszelfs voorstellingen zullen van kracht zijn en mij redden uit de gevaarlijke stelling, waarin ik mij bevind.

»(*Geteekend*) *De divisie-generaal*,

»DWERNECKI.

»Chlebanowka, twee mijlen van Zbaraz.»

— De kwartiermeester generaal van het poolsche leger heeft aan het opperhoofd van den staf van het russische leger de volgende waarschuwing gezonden:

«Mijnheer de generaal!

»De berlijnsche couranten hebben eene keizerlijke ukase medegedeeld, welke, met betrekking tot de Lithauwers, onze landgenooten, die ter verlossing van hun vaderland de wapenen hebben opgevat, straffen bepaalt, welke de zeden van de negentiende eeuw, en van geheel Europa afkeuren.

»De commandant en chef der nationale gewapende magt heeft mij bevolen U. E. te verzoeken, om aan den veld-maarschalk te willen doen opmerken, dat de uitvoering der bij bovengezegde ukase voorgeschreven maatregelen, ten opzigte van onze broeders, ons zou kunnen noodzaken om gebruik te maken van het regt van represaille jegens 16,000 russische krijgsgevangenen, die reeds in onze magt zijn en welke het lot der wapenen in onze handen zou kunnen doen vallen; en indien dan de oorlog eenen graad van wreedheid verkrijgt, zoo weinig bestaanbaar met het poolsche karakter, zullen de verschrikkelijke uitwerkselen, welke daaruit zouden voortvloeijen, in de oogen der tijdgenooten en der geschiedenis, op diegenen nederdalen, welke er redenen toe gegeven hebben.

»Ik heb de eer te zijn, enz.

»In het hoofdkwartier, den 1 mei 1831.

»(*Geteekend*) J. PRADZYNSKI.»

(*Extract uit de officiele courant van den 8 mei.*)

*Van den 16.*

De *Staats-Courant* behelst het volgende legerberigt van den opperveldheer, van den 11 uit het hoofdkwartier Jendrzejow:

«Ik heb de eer, de nationale regering kennis te geven, dat de generaal *Ehrzanowski* zich den 8 van de stad Koek meester gemaakt heeft. Zonder eenig verlies heeft hij in die stad 158 man, onder welke 4 officieren, krijgsgevangen en 150 paarden buit gemaakt, benevens verscheidene magazijnen met levensmiddelen en voeraadje, en 3003 fl. aan geld.

Wijders behelst de gemelde courant ook nog de volgende tijdingen: «Uit de legerplaats tegen over Pulawij, den 12 mei. Op dit oogenblik gaat het corps van den generaal *Dziekonski* op den regter oever van de Weichsel over. De uitgezondene patroeljes melden, dat de Russen uit Kazimierz zijn teruggetrokken. Pulawij is reeds door onze troepen bezet. Thans, tegen den middag, hoort men in de verte het gebulder des geschuts.» «De Russen zijn in het Lublinsche van den oever der Weichsel teruggetrokken; den 12 stond hunne achterhoede te Garbow. Dan ook onze hoofdarmée is sedert denzelfden dag achteruit getrokken. Den 13 zijn er bij de achterhoede in de omstreken van Kaluszijn en op onzen linker vleugel aan gene zijde van Pultusk kleine gevechten voorgevallen.»

— De *Warschausche-Courant* meldt: «Tot dus verre hebben wij nog geen officieel berigt van de gebeurtenissen in de laatste dagen, en inzonderheid van eenen slag, door den generaal *Ehrzanowski* in de omstreken van Lubastow geleverd, waaromtrent sedert eenige dagen geruchten in omloop zijn. De bewegingen, door den veldmaarschalk *Diebitsch* op zijnen linker vleugel ondernomen, schijnen daaraan beantwoordende manoeuvres van onze zijde ten gevolge gehad te hebben. Bij Kaluszijn heeft den 13 slechts een gevecht tusschen eenige afdeelingen plaats gehad. Men zegt, dat de Russen den strijd begonnen hebben, en wel voornamelijk de regementen van de lithausche en volhijnische garden, welke in het begin der revolutie te Warschau waren, en thans met de grootste hardnekkigheid tegen ons vechten. Wij hebben echter geen groot verlies geleden.

Al de dagbladen dezer hoofdstad behelzen het gerucht, dat er op den 11 of 12 dezer, tusschen den generaal *Witt* en den generaal *Ehrzanowski* een slag geleverd is, doch melden niets naders daaromtrent. De *Warschausche Courrier* voegt er bij, dat de tijding van eene algemeene beweging onder de russische troepen zich bevestigt, ten gevolge waarvan ook de poolsche hoofdarmée sedert 4 dagen in gestadige beweging is, zoodat men verwachten kan, dat er binnen kort gewigtige gebeurtenissen zullen voorvallen.

*Van den 17.*

Er is door eenen estafette van Zamosc tijding ontvangen, dat de generaals *Ehrzanowski* en *Romarino* de vesting Zamosc genaderd zijn. In de omstreken van Oud-Zamosc werd nog gevochten. De generaal *Kryzinski* heeft 2 bataillons en 5 kanonnen derwaarts ter versterking afgezonden.

Volgens andere tijdingen, zouden de generaals *Ehszanowski* en *Romarino* bij Oud-Zamosc een aanmerkelijk verlies geleden hebben.

VAN DE POOLSCHE GRENZEN 17 *Mei*.

De maarschalk graaf *Diebitsch* schijnt op Ostrolenka aan te rukken, ten einde bij Plock over de Weichsel te gaan. Dien ten gevolge is eene sterke afdeeling Polen links af tegen Sierock gemarscheerd, waar men den 15 mei schijnt gevochten te hebben.

## Belgie.

BRUSSEL, 21 *Mei*.

In de zitting van het nationaal congres van den 24 is door den minister van buitenlandsche zaken, den heer *Lebeau*, eene bij hem ontvangene nota voorgelezen van den generaal *Belliard*, houdende, dat de door lord *Ponsonby* overgebragte voorstellen door de conferentie te Londen zijn aangenomen, welke onderhandelingen zal openen, waarbij het groot-hertogdom Luxemburg tegen eene schadeloosstelling, aan Belgie zou worden afgestaan.

Voorts deed de minister voorlezing van eenen anderen bij hem ontvangen brief van den heer *Ralph Abercromby*, in dato 22 mei, waarin hij den minister berigt geeft, dat, daar er bevelen gegeven zijn, om de onder belgische vlag varende schepen in de britsche havens toe te laten, het noodzakelijk wordt, dat het gouvernement van zijne groot bittannische Majesteit eene authentieke beschrijving of afteekening van die vlag bekome.

Hij verzoekt den minister van buitenlandsche zaken, hem eene dergelijke beschrijving of afteekening te willen zenden, opdat hij die, zonder tijdverlies, aan zijn gouvernement kunne mededeelen.

Thans waren de deliberatien over het voorstel van den heer *Lardinois* aan de orde, strekkende, dat het congres zich verder met niets bezig zou houden, dan met de wetten op het zout, op het gedistilleerd en met het budjet.

Dit voorstel werd, na vrij langdurige deliberatien, met 77 tegen 58 stemmen verworpen.

Na eenige discussien werd tot het drukken dezer stukken besloten.

ANTWERPEN, 24 Mei.

De Regent van Belgie is binnen onze muren geweest, alwaar hij, in den afgeloopen nacht, van zijnen aide-de-camp, *Rogier*, verzeld, was aangekomen. De burgerlijke en militaire autoriteiten waren hem tot Berchem te gemoet gegaan. Hij heeft eene gratificatie aan de troepen doen uitreiken en is, na het ontbijt genuttigd te hebben, naar Brussel terug gekeerd.

— In den namiddag van den 20 zijn twee belgische koopvaarders, *le Commerce*, kapitein *Norman* en de *London-Packet*, kapitein *Roelofs*, onder belgische vlag, uit onze haven gezeild, hebbende eerstgemelde zee-brieven van het belgische gouvernement aan boord. Op de hoogte van Pijp-Tabak is eene sloep van het fregat, dat aldaar op de ree legt, aan boord dier schepen gekomen; terstond daarop heeft men de koopvaarders de belgische vlag zien strijken en de hollandsche ophalen, onder welke zij hunnen reis vervorderd hebben.

Wij hopen, dat er explicatie wegens deze zaak zal gevraagd worden, welke wij als eenen hoon, onze vlag aangedaan, en als eene verhindering van de vrije vaart op de Schelde beschouwen.

PS. Wij vernemen zoo op het oogenblik, dat het gerucht in Brussel loopt, dat de zaak van Luxemburg in der minne geschikt is, dat de citadel van Antwerpen binnen 14 dagen ontruimd zal zijn en dat er slechts nog eenige zwarigheden te regelen overblijven, die weldra uit den weg zullen genomen zijn.

## Nederlanden.

### TWEEDE KAMER DER STATEN-GENERAAL.

*Zitting van dingsdag den 24 mei.*

In de zitting zijn ingekomen onderscheiden verzoekschriften, als van de kamer van koophandel te Schiedam, verlangende, dat bij de verandering in het tarief mogt worden bepaald, dat de steenkolen niet bij het gewigt, maar bij de maat mogen worden belast; van den heer *Augustyn* en andere fabrijkanten in aardewerk, te Amsterdam, verzoekende, dat het buitenlansch aardewerk met een inkomend regt van 6 pCt. moge worden belast; van fabrijkanten en kooplieden te Almelo, houdende eenige bedenkingen en nadere inlichtingen omtrent het inkomend regt op de katoenen enz.; van *C. Koster en zoon*, kooplieden in ijzer, tin, lood en glas, te Amsterdam, verzoekende, dat bij de veranderingen in het tarief ook eenige bepalingen mogen worden gemaakt omtrent het groot vensterglas; van *E. van Heukelom* en... *Jansen*, te Nijmegen, omtrent de regten op de van buiten's lands ingevoerd wordende kalk; van *Meyer Abraham van IJssel*, te Amsterdam, houdende bezwaren wegens de regten op het ijzer; van de wed. *van Beusekom*, stalhouderes, te Loenen, houdende bezwaren tegen de inrigting van de paardeposterij en van *Karel Frederik Stein*, gepensioneerd luitenant-kolonel van de ligte dragonders n°. 4, houdende eenige grieven, waarover hij zich bij het departement van oorlog reeds had beklaagd. Al deze verzoekschriften zijn aan de commissie tot de petitien gezonden, en de president kondigde aan, dat reeds op die, betreffende het tarief, welke ter bespoediging vooraf in handen der commissie gesteld waren, na het afloopen van het comité-generaal, rapport zou worden uitgebragt.

De heer *van Boelens* rapporteerde, namens de commissie tot de petitien, op het request van *E. Brouwer* en *R. Noeff*, kasteleins te Velp, provincie Gelderland, verzoekende, dat de gedwongen geldleening op hun beroep niet toepasselijk moge worden gemaakt. Ingevolge het geadviseerde der commissie besloot de kamer, dit rapport ter visie der leden op het bureau te deponeren.

Vervolgens werd de zitting in commité-generaal geconverteerd en na een kwartier uurs de publieke zitting weder hervat, wanneer de heer *Warin* het eerste het woord bekwam en hoofdzakelijk zeide, dat de gronden van de nadere redactie van zijn voorstel dezelfde zijn als die der eerste redactie; dat hij, tot verkorting der discussie, op het verslag der centrale afdeeling en op de nader te maken bedenkingen te gelijk zou antwoorden; dat het hem is toegeschenen, dat het tweede gedeelte van zijn voorstel meer bijval had erlangd, dan het eerste gedeelte, doch dat hij het tweede gedeelte zonder het eerste niet zou toelaten; hij wenschte dus de wijze van stemmen over zijn voorstel vooraf bepaald te zien en verlangde, dat eerst over het tweede gedeelte mogt worden gestemd, en indien dat verworpen werd, zijn voorstel als vervallen mogt worden beschouwd, doch, integendeel, dat gedeelte aangenomen zijnde, men over het eerste gedeelte zou stemmen, en ten laatste over de considerans.

De heeren *Beelaerts*, *d'Escury*, *Frets*, *Sypkens*, *Hofstede*, *Luzac*, *Luyben*, *van Sytzama*, *Byleveld* en *Donker Curtius* bekwamen vervolgens het woord en bragten min of meer wijdloopige adviezen uit.

De heer *Beelaerts* vond de voorgestelde wijze van stemming bedenkelijk en zou niet gemakkelijk daartoe kunnen besluiten. De heeren *d'Escury*, *Luzac* en *van Sytzama* hebben zich daar voor verklaard en de overige sprekers concludeerden daar tegen.

De heer *Luyben* beweerde, dat de grondwettige scheiding nog niet bestond, en zou nimmer voor eenige wijziging in de grondwet stemmen, zoo lang het niet *de facto* was bewezen, dat de scheiding daar is. De heer *Sypkens* vond het voorstel nog meer onbestemd als de onbestemdheid der omstandigheden zelve, en het kon niet geregtvaardigd worden, dan door een veronderstelde wantrouwen in het gouvernement, terwijl het de pligt der kamer was, om op dit oogenblik niet het minste voedsel tot wantrouwen te geven.

Eindelijk verdedigde de heer *Warin* zijn voorstel, waarbij hij, onder anderen, zeide, dat hij geen mistrouwen in de commissie tot herziening der grondwet stelde, maar eene spoedige herziening daarvan verlangde; dat er tot nu toe eene rondborstige verklaring omtrent de scheiding ontbrak, en dat een groot gedeelte der natie deze verlangde en daarnaar haakte, dat hij geen gebrek aan vertrouwen heeft, en zoo hij dit al had, het zeer ongepast zou zijn om dit te doen blijken.

Tot de stemming overgegaan zijnde, is het voorstel van den heer *Warin* met 30 tegen 10 stemmen verworpen. Daarvoor hebben gestemd de heeren *Corver Hooft*, *d'Escury*, *Luzac*, *van Sytzama*, *Dedel*, *Backer*, *Warin*, *van Alphen*, *Op den Hooff* en *van Dam van Isselt*.

De heer *van Reenen* rapporteerde op al de, in handen der commissie tot de petitien gestelde verzoekschriften, omtrent de veranderingen in het tarief, met uitzondering van dat van den heer *van Heukelom*, te Nijmegen, als zijnde door eenen solliciteur geteekend. De kamer besloot het te doen drukken, ronddeelen en ter griffie te deponeren. Daarna is de vergadering gescheiden.

*Zitting van woensdag den 25 mei.*

De centrale afdeeling is heden met Zijne Excellentie den minister van finantien in conferentie geweest.

Ten half drie ure heeft er eene publieke zitting van gemelde kamer plaats gehad, waarin een verzoekschrift van *Jan Vreeburg*, stalhouder aan de Bilt, omtrent de paardenposterij, in handen der commissie tot de petitien is gesteld. Voorts heeft de heer *van Reenen*, namens gemelde commissie, aan de vergadering te kennen gegeven, dat zij haar rapport over nog eenige verzoekschriften, betreffende het tarief, in de eerstvolgende zitting zou uitbrengen.

De president zeide, dat de centrale afdeeling op heden haar rapport op de begrootingswetten zou hebben uitgebragt, doch dat de presidenten der afdeelingen verzocht hadden nog over eenige punten te raadplegen met de respectieve afdeelingen, waartoe deze uitgenoodigd werden.

Daarna is de zitting zonder bepaald adjournement gescheiden.

'S HERTOGENBOSCH, 27 *Mei.*

Hoofdkwartier Kasteel van Antwerpen, 20 Mei 1831.

Hoezeer ik ten hoogste voldaan ben over het gedrag van het garnizoen op het kasteel van Antwerpen op den 15 dezer, acht ik het echter van mijnen pligt, eene uitstekende daad meer bijzonder aan Uwe Excellentie te doen kennen.

Een vijandelijke troep van omtrent vijftig personen, militairen en burgers, hadden, op 100 passen van de caponpière van de lunette St. Laurens, een belgisch vaandel geplant, en bleven, rondom hetzelve geschaard, onze manschappen onder de vuilste beschimpingen uittarten; — achtervolgens mijn gegeven last, mogt er niet geschoten worden, voor dat de vijand het vuur begonnen zoude hebben.

De fuselier *Hendrik van Leuven*, van de 10de afdeeling infanterie, welke boven op de caponnière in zijn bloote hemd werkte, springt eensklaps naar beneden, vliegt onder den hoop Belgen, en doet hen verbaasd vlugten; hij grijpt daarop het vaandel, en verscheurt het met zijne tanden, in het gezigt van meer dan 500 Belgen, en begeeft zich vervolgens langzaam naar de caponnière terug, alwaar hij bedaard zijn werk hervat.

Ik verzoek Uwe Excellentie deze daad ter kennis van Zijne Majesteit te willen brengen.

De luitenant-generaal, kommanderende het kasteel en Zijner Majesteits zeemagt op de Schelde voor Antwerpen,
baron CHASSÉ.

*Aan Zyne Exc. den heere directeur-generaal van oorlog, te 's Gravenhage.*

— De Koning heeft den moedigen *Hendrik van Leuven* tot ridder van de militaire Willems-orde der vierde klasse benoemd.

— De heer graaf *Malachowski*, minister van buitenlandsche zaken in Polen, heeft, bij circulaire van den 31 maart, al de agenten van het poolsch gouvernement, die buiten lands zijn, aangeschreven, om bij de buitenlandsche Mogendheden de erkenning van Polen, als eenen onafhankelijken staat te verzoeken. Hij grondt deze vordering op de eenmaal erkende zelfstandigheid van dat koningrijk; de miskenning van deszelfs regten door Rusland, in het bevorens uitgegeven manifest meer omstandig bekend gemaakt, en voornamelijk op de billijke handelingen der vijf Mogendheden in de erkenning van Belgie als eenen vrijen en afgezonderden staat van Holland.

— In sommige dagbladen worden thans twee protokollen medegedeeld, die door de gevolmagtigden der groote Mogendheden in april ll. zouden zijn vastgesteld, en het 21 en 22ste dier staats-stukken uitmaken.

PROTOCOL n°. 21.

Conferentie gehouden te Londen, op het bureau van buitenlandsche zaken, den 17 april 1831.

Aanwezig: de gevolmagtigden van Oostenrijk, Frankrijk, Groot-Brittannie, Pruissen en Rusland.

Bij de opening der conferentie verklaarde de gevolmagtigde van Frankrijk officieel, op uitdrukkelijk bevel van zijnen souverein, dat Frankrijk het protokol van den 20 januarij 1831 aankleeft; dat het geheel en al de in die akte aan België aangewezene grenspalen goedkeurt; dat het zoo wel de neutraliteit als de onschendbaarheid van den belgischen grond toelaat; dat het den souverein van Belgie niet zal erkennen, dan wanneer die souverein tot al de voorwaarden en clausulen van het fundamenteel protokol van den 20 januarij 1831 zal zijn toegetreden, en dat ten gevolge van die beginselen, het fransche gouvernement het groot-hertogdom Luxemburg als volstrekt van Belgie afgescheiden beschouwt, zoodat het onder de souvereiniteit en in de betrekkingen moet blijven, welke aan hetzelve door de traktaten van 1815 zijn toegewezen. Bij deze verklaring voegde de gevolmagtigde eenige aanmerkingen over den grond, die, overeenkomstig art. 4 van het protokol van den 20 januarij, en onder de bemiddeling der vijf Mogendheden moeten geeffectueerd worden, ten einde wederkeerig het voordeel te bekomen van eene volmaakte aanraking van grondgebied; over de constitutionele regering, welke de traktaten van 1815 aan het groothertogdom Luxemburg verzekerd hebben, over de met betrekking tot dit land te nemen maatregelen, over den bijzonderen toestand van het hertogdom van Bouillon, en in het algemeen over de bijzonderheden voor de uitvoering van het protocol van 20 januarij 1831.

De gevolmagtigde drukte op nieuw het levendig en onveranderlijk verlangen uit, hetwelk zijn gouvernement steeds betuigd heeft om met zijne geallieerden eensgezind te blijven en met hen mede te werken aan de handhaving van den algemeenen vrede en van de traktaten, die daarvan den grondslag uitmaken.

Deze mededeeling door de gevolmagtigden der vier hoven met eene eenparige en opregte voldoening aangenomen, heeft van hunnen kant de verklaring medegebragt, dat zij, er den geest, het doel en den inhoud behoorlijk van wisten te waarderen; zij beschouwen dezelve als het gelukkig gevolg van de verklaringen, welke zij in het protocol n° 20 van den 17 maart, hebben afgelegd, ten gevolge der eerste aanmerkingen, waartoe het protocol n° 19 van den 22 februarij van den kant van Frankrijk, aanleiding had gegeven. Even zeer als de vier hoven alle zelfs oogenblikkelijke afwijking van gevoelen tusschen dezelve en het fransche gouvernement betreuren, even zoo zeer wenschen zij zich geluk, thans Frankrijk, door de verklaring van deszelfs gevolmagtigden, de plaats te zien behouden, welke hetzelve met zoo veel nut, in het midden zijner geallieerden, in de conferentien van Londen bekleedt, terwijl het deszelfs belangrijke verkleefdheid aan de beginselen verklaart, waarop het negentiende protocol gegrond is en welke alle uit het protocol van den 20 januarij voortvloeijen, alzoo de eenstemmigheid der groote Mogendheden volledig makende en daardoor de veiligheid, op welker genot elke staat met regt aanspraak maakt, te verschaffen, welk genot de beste waarborg voor den algemeenen vrede is.

Betrekkelijk de aanmerkingen van bijzonderheden, waarvan de fransche gevolmagtigde de bovengemelde verklaring deed vergezeld gaan, heeft de conferentie, na dezelve te hebben bediscussieerd, met eenparige stemmen, verstaan: 1°. dat de discussien over de uitwisselingen van grond, welke tusschen Holland en Belgie zouden kunnen plaats hebben, niet dan als voorzien zouden worden beschouwd en eerst dan met nut zouden kunnen geopend worden, wanneer de partijen, die daarbij onmiddellijk belang zouden mogen hebben, van weerskanten zouden zijn toegetreden tot de schikkingen, welke de scheiding van Belgie en Holland moeten vervullen en wanneer de werkzaamheden der commissarissen over de grensscheiding het geschil van uitwisseling zouden hebben toegelicht en alzoo de oplossing daarvan aan de vijf Hoven gemakkelijk gemaakt; 2°. dat het beginsel der vijf Hoven de eerbied voor de tractaten zijnde, het zich verstaat, dat de stipulatien van die tractaten, betreffende het groothertogdom Luxemburg, moeten uitgevoerd worden; 3°. dat uit kracht van hetzelfde beginsel, de gevolmagtigden der vijf Hoven, in de conferentie van Londen, bijeen vergaderd zullen overgaan tot het onderzoek van de bestaande tractaten, betrekkelijk het hertogdom Bouillon, met oogmerk om volgens de door den franschen gevolmagtigden gemaakte aanmerkingen te constateren, wat de toestand van dat hertogdom bijzonders heeft, opdat de billijkste achting voor dien toestand zoude worden onderhouden in de maatregelen, waarvan de toepassing op het groothertogdom Luxemburg noodzakelijk zoude kunnen worden.

(Get.) *Esterhazy, Wessenberg, Talleyrand, Palmerston, Bulow, Lieven, Matuszewitz.*»

Het twee en twintigste protocol hebben wij in ons nummer 62 medegedeeld, werwaards wij onze lezers verwijzen.

---

Oss, den 19 Mei 1831.

De brand, welke heden namiddag ten een uur alhier op het gehucht Schaik plaats had, en in den tijd van vijf kwartier uurs, niettegenstaande de hulp van twee brandspuiten uit deze gemeente, een van de gemeente Berchem, en den bijstand van zoo velen, ook van de laatstgemelde gemeente, 23 bouwmans woningen, benevens drie kinderen, eenig vee, en al hetgeen zich in die woningen, zoo aan veldgewassen, voedsel, deksel als anderzins, bevondt, vernielde, heeft daarbij achttien huisgezinnen in de grootste armoede gedompeld. De schade, klein genomen, bedraagt, naar eene opname door personen, die met de woningen en hetgeen zich in dezelve hevond, bekend waren, ƒ 29,951, waaronder naar gissing ƒ 7,800 voor brandschade was verzekerd.

De diep ongelukkige toestand, waarin zoo vele huisgezinnen met kinderen, dewelke have, het tot het leven noodige, in één woord, alles ontberen, daarbij de behoeften, die te dezer plaats, door de water-rampen van de twee vorige jaren, bestaan, heeft het de ondergeteekenden tot pligt gemaakt, voor die ongelukkigen op te treden, en de mededeelzaamheid van elk en elders in te roepen.

De oud-nederlandsche weldadigheid, hare liefde tot den naasten, helpt volgaarne in deze, en over zulks zien wij de heeling van het verlies, zonder beducht te zijn, te gemoet; alleenlijk veroorloven wij ons te zeggen, dat elke bijdrage, hoe gering, en waarin die ook zoude mogen bestaan, als aan alles behoefte zijnde, welgevallig zal wezen.

P. Peeters, *R. C. Pastoor,*
J. F. Hoff, *Predikant,*
J. van Ghent, *Vrederegter,*
de Knokke v. d. Meulen, *Burgemeester.*

---

Aan het bureau van dit dagblad is, voor de door den brand in de gemeente Oss ongelukkig gewordenen ontvangen van Mr. B. H. ƒ5 00.

## LETTERKUNDIGE AANKONDIGINGEN.

104. ⁂ *T. L. THOMPSON*, Boekhandelaar te *Rotterdam*, is voornemens, om bij inteekening in het licht te geven, eene HANDLEIDING TOT DE ALGEMEENE WERELDGESCHIEDENIS VOOR DE STUDERENDE JEUGD, bewerkt door den Schrijver van de *Geschiedenis der Nederlanden, voor de Jeugd*, welk door hem uitgegeven Werkje met zulk eene belangstelling door het publiek is ontvangen, dat, alvorens hetzelve geheel is voltooid, eene oplage van 3000 exemplaren der afgeleverde gedeelten geheel is uitverkocht.

Het Berigt van Inteekening op voornoemde HANDLEIDING enz. benevens ééne Proeve der Platen, waarmede het Werkje zal versierd zijn, zullen eerstdaags bij de voornaamste boekhandelaars *gratis* te bekomen zijn.

## BEKENDMAKINGEN.

100. ⁂ Al degenen, welke iets te VORDEREN hebben van, of te BETALEN aan of BOEKEN onder zich mogten hebben van Wijlen den Weledelen Gestrengen Heere Mr. *P. C. VAN BERCKEL*, in leven Vrederegter van het kanton *Gemert*, en overleden aldaar, gelieven daarvan opgave of betaling te doen, aan den Heer *J. F. AELDERS*, Notaris te *Gemert* of aan Gr. *J. VAN DE VEN Lz.*, te *'s Hertogenbosch*, en wel vóór den 1 Julij 1831.

105. ⁂ Men vraagt ten spoedigste, twee uren buiten *Amsterdam*, als GOUVERNEUR eenen persoon van middelbare jaren, van den R. K. Godsdienst, om aan vier Kinderen ONDERWIJS te geven in het FRANSCH, HOLLANDSCH, SCHRIJVEN en REKENEN; bij voorkeur zal men acht geven op iemand, die in de MUZIJK ervaren is. Adres franco, onder de letter *B.* bij den Boekverkooper *F. E. WIJMANS*, in de *Kalverstraat*, bij de *Osjes-Sluis*, te *Amsterdam*.

's BOSCH, bij de *GEBROEDERS LANGENHUYSEN*, drukkers en uitgevers van den *Noord-Brabander*.